

॥ श्रीः ॥

அம்ருத ஹரி.

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயார்த்த
பிரகாசநம் பத்திரிகை.

237

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சோபகிருது — மார்கழி

DECEMBER-1963

पातु प्रणतरक्षायां विलम्बमसहन्निव ।

सदा पञ्चायुधीं विधत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பதராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சிப் பர. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுத்தரராஜாசார்யர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அஸ்மத்குருபரம்பராயோ நம:

அம்ருத ஸஹர்.

237

சோபகிருது

மார்கழி

— பத்திரிகைகள் —

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தராஜாசாரியர்

1963

DECEMBER

अनवद्यह्यसूकीर्द्धती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलहरी प्रसर्पतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

சப்தங்களின் மருமவிளக்கம்.

வடமொழியில் முதன் முதலாக நாம் பாடம் வாசிப்பது ஸப்தமஞ்சரி. அப்போது வயதின் சிறுமையை நோக்கி உபாத்தியாயர்கள் அதிகமாக எதையும் போதிக்காமல் சப்தங்களை மட்டும் புத்தகத்திலுள்ளபடி கண்டபாடம் செய்து வைக்கிறார்கள். பிறகு நாளடைவில் விமர்சனாக்வினைந்தபிறகு தாங்களே மருமங்களைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் உபாத்தியாயர்கள் அப்போது சிரமம் கொள்ளுவதில்லை. பிறகு விமர்சித்து மருமங்களைத் தெரிந்துகொள்பவர்கள் மிகச் சிலரே.

லகு கௌமுதியோ வித்தாந்த கௌமுதியோ வாசித்து வியாகரண மறிந்தவர்களாகப் போர் பெற்றவர்களுங்கூட ஸப்தமஞ்சரியில் கேள்விகள் கேட்டால் ஆலோசித்துச் சொல்லுகிறேனென்கிறார்கள். இக்காலத்தில் முற்காலம்போல் ஸம்ஸ்கிருதம் வாசிக்கிற பத்ததியே போய் விட்டது. இதைப் பற்றிச் சிறிது விவரித்தெழுத வெட்கமும் வருத்தமுமுண்டாகிறது. அது நிற்க, நாம் உத்தேசித்தபடி சில மருமங்களை விளக்குவோமென்கிறோம்.

ஒவ்வொரு ஸப்தத்திலும் அந்தமும் விங்கமும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவை. “அகாராந்த: பும்லிங்கோ ராமஸப்த:” என்று ஆரம்பம் செய்வதால், இது அகாராந்தசப்தம், இது இகாராந்தஸப்தம், இது உகாராந்தஸப்தம்.....என்று அந்தங்களையும், இது பும்லிங்கம், இது ஸ்த்ரீலிங்கம், இது நபும்ஸகலிங்கம் என்று விங்கங்களையும் தெரிந்துகொள்வது. பிறகு விபக்திகளையும் வரனங்களையும் தெரிந்துகொள்வது. ஒரு ஸப்தம் ஒரு விங்கத்திலேதான் வருமென்கிற நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. ஒரே விங்கத்தில் வரக்கூடிய ஸப்தங்கள் பல; இரண்டு விங்கங்களில் வரக்கூடிய சப்தங்கள் பல; மூன்று விங்கங்களிலும் வரக்கூடிய சப்தங்கள் பல. இந்த விவேகம் நிகண்டுக்களினால் உண்டாகும்; அநுபவத்தினாலும் உண்டாகும். மூன்று விங்கங்களிலும் வரக்கூடிய சப்தங்கள் அதிகமாகத் தேறமாட்டா. இரண்டு விங்கங்களில் வரக்கூடிய சப்தங்கள் அனேகமுண்டு. பும்லிங்கத்திலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்திலும், அல்லது பும்லிங்கத்திலும் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் வரும் சப்தங்கள் உபயலிங்கங்களெனப்படும்.

ராம:, ஹரி:, விஷ்ணு:, சம்பு:, அஜ:, கஜ: இத்யாதிகளான பரஸ்ஸஹஸ்ர சப்தங்கள் நியமேந பும்லிங்கத்தில் வரும். வநிதா, துஹிதா, லலநா, ரமா, உமா, ஸீதா இத்யாதி பரஸ்ஸத சப்தங்கள் நியமேந ஸ்த்ரீலிங்கத்தில் வரும். வநம், டநம், மஹநம், அரண்யம், விபிநம், புஷ்கரம், அம்பரம் இத்யாதி பரஸ்ஸஹஸ்ர சப்தங்கள் நியமேந நபும்ஸகலிங்கத்தில் வரும். பும்லிங்க ஸ்த்ரீலிங்கங்களாகிற உபயலிங்கத்தில் திபி: இத்யாதி சப்தங்களும், பும்லிங்க நபும்ஸகலிங்கங்களாகிற உபயலிங்கத்தில் தடாக:, தடாகம் இத்யாதி சப்தங்களும், ஸ்த்ரீலிங்க நபும்ஸகலிங்கங்களாகிற உபயலிங்கத்தில் ஸ்தலம், ஸ்தலீ இத்யாதி சப்தங்களும் வரும். பெரும்பாலும் எல்லா சப்தங்களுக்கும் ஏகவசந பஹுவசனங்களாகிற மூன்று வசனங்களுண்டு. ஏகசப்தத்திற்கு ஏகவசனம் மட்டுமேயுண்டு. த்விசப்த உலசப்தங்களுக்கு த்விவசனம் மட்டுமேயுண்டு. த்ரய:, த்ரீணி, திஸ்ய:, வசவார:, வசவாரி, வதஸ்ய:, பஞ்சபுதல் அஷ்டாதச வரையிலுமுள்ள ஸங்க்யா சப்தங்கள். தாரா:, க்ருஹ: இத்யாதிகளான சில விசேஷசப்தங்கள் இவற்றுக்கு பஹுவசநம் மட்டுமேயுண்டு. ஏகோநவிம்சதி: தொடங்கி சதம் ஸஹஸ்ரம் அயுதம் நியுதம் ப்ரயுதம் கோடி பரார்த்தம் இத்யாதி ஸங்க்யா சப்தங்கள் பொருள் வகையில் பஹுவசகமாயிருந்தாலும் இவற்றுக்கு ஏகவசனத்தானுள்ளது. . செ ஸதே, த்ரீணி ஸதாநி, செ ஸஹஸ்ய, த்ரீணி வசவாரி ஸஹஸ்யாணி என்னுமிடங்களில் நித்யைக வசனங்களான ஸங்க்யா சப்தங்களில் த்விவசன பஹுவசனங்கள் ஏறுவது தவறன்று.

க்ருஹா: என்று பஹுவசனமே யுண்டென்று சொன்னோம். க்ருஹம் என்று ஏகவசனம் கிடையாதோவென்று கேட்கக்கூடும். க்ருஹம், க்ருஹே. க்ருஹாணி என்று நபும்ஸகலிங்கத்தில் மூன்று வசனங்களும் தாராளமாகவுண்டு. அதே சப்தம் பும்லிங்கத்தில் நித்யபஹுவசனமென்றபடி. தாரா: என்று பத்னிக்ரூப் பெயர். பத்னி ஸ்த்ரீயானாலும் அவளுக்கு வாசகமான இந்த சப்தம் பும்லிங்கமேயாம்; அதிலும் நித்ய பஹுவசனமேயாம். களத்ரம் என்பதும் மனைவிக்கு வாசகம். இது நித்ய நபும்ஸகலிங்கம். இதற்கு எல்லா வசனங்களுமுண்டு. மித்ரம் என்று நண்பனுக்குப் பெயர். நண்பன் புமானாயிருந்தாலும் சப்தம் நபும்ஸகலிங்கமேயாகும். இவ்வண்ணமாகக் குறிக்கொள்ள வேண்டிய மருமங்கள் பலவுண்டு.

முக்கியமாக ஒரு விஷயம் தெரிவித்து, தற்போது இந்தச் சிறு வியாஸம் உபஸம்ஹரிக் கப்படுகிறது. சப்தமஞ்சரியில் கர்த்ருசப்தம், ஸூசிசப்தம், ம்ருதுசப்தம் இவை நபும்ஸகலிங்க சப்தங்களினிடையில் மட்டும் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த சப்தங்கள் மூன்று லிங்கங்களிலுமுண்டு. இவை விசேஷ்ய பதங்களாகவல்லாமல் விசேஷண பதங்களாகவே யிருக்கையாலே விசேஷ்யம் பும்லிங்கமாயிருந்தால் இவை கர்தா, ம்ருது:, ஸூசி: என்று பும்லிங்கமாக வேவரும். விசேஷ்யம் ஸ்த்ரீலிங்கமாகவோ நபும்ஸகலிங்கமாகவோ இருந்தால் இவையும் அதற்குத் தகுதியான ரூபம் பெறும். இப்படியிருக்க, இந்த சப்தங்களை நபும்ஸகலிங்கமாகவே சப்தமஞ்சரியில் படித்திருப்பது ஏன்? என்று சங்கிக்க நேரும். சங்கிக்கவேண்டும். இங்கு தத்துவமறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். இகாராந்தமாயும் உகாராந்தமாயும் ருகாராந்தமாயும் இருக்கின்ற சப்தங்கள் பும்லிங்கத்திலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்திலும் எல்லா விபக்திகளிலும் ரூபபேதமடையாமல் ஒரே ரூபந்தான் பெற்று நிற்கும். இவை அந்வயிக்க வேண்டிய விசேஷ்யபதம் நபும்ஸகலிங்கமாயிருந்தால் சதுர்த்தீ, பஞ்சமீ, ஷஷ்டீ, ஸப்தமீ, ஸம்புத்திகளில் நபும்ஸக ரூபமிட்டு பிரயோகிப்பதுபோல் பும்லிங்க ரூபமிட்டும் பிரயோகிக்கலாம். அதில் தவறில்லை என்பது நிதானித்து அறியப்பட வேண்டும். * मासिपुंस्कं पुंवदावस्य— லாஷித வுஃஷு வுஃ-வஜாஹவஸு * என்கிற வியாகரணநுஸாஸநம் குருமுகமாகக் கேட்டறியத் தக்கது. இதைப் பற்றி அடுத்த இதழில் சிறிது விரிப்போம்.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதி யநுபவம்.

(முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி)

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகளுள் தலைமை பெற்ற தேவப்பெருமாள் ஸன்னித்யையும் தேவப்பெருமானையும் பற்றின பிரபாவங்களைப் புராண வரலாறுகொண்டும் ஆழ்வார்களினுடையவும் ஆசாரியர்களினுடையவும் ஈடுபாடு கொண்டும் முன்னிதழ்களில் அனுபவித்தோம். திருக்கச்சி நம்பிகள் எட்டு சுலோகங்கள் கொண்ட தேவராஜாஷ்டக ஸ்துதியையும், கூரத்தாழ்வான் நூறு சுலோகங்கள் கொண்ட வரதராஜஸ்தவத்தையும், வேதாந்தவாசிரியர் ஐம்பது சுலோகங்கள் கொண்ட வரதராஜ பஞ்சாசத்தென்னும் தோத்திரத்தையும், மணவாள மாமுனிகள் பத்து சுலோகங்கள் கொண்ட தேவராஜ மங்கள் ஸ்துதியையும் தேவப்பெருமாள் விஷயமாக அருளிச் செய்துள்ளார்கள். இவை யெல்லாம் அநுஸந்தான பரப்பரையில் விளங்கி வருமவையே. இத்துதி நூல்களெல்லாவற்றிற்கும் நாம் விளக்கவுரையியற்றி அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளோம். வீருப்பமுடையார் வரவழைத்துக் காண்க.

இனி, திருவெஃகா வென்னும் திருப்பதியை யனுபவிப்போம். வெஃகா என்றும், வெஃகணை என்றும் வழங்கப் பெறும் இத்தலம். இவை நூல் வழக்கேயாகும். உலகவழக்கில் யதோக்தகாரி ஸன்னிதி யென்றும் சொன்ன வண்ணஞ் செய்த பெருமாள் ஸன்னிதி யென்றும் வழங்கி வரும். இவ்விரு திருநாமங்களும் ஒரு பொருளானவே. யதோக்தகாரி என்னும் வடமொழிப் பெயர்க்கு நேரான மொழிபெயர்ப்பு “சொன்னவண்ணஞ் செய்த பெருமாள்” என்பதேயாம். இப்பெருமாள் யார் சொன்ன வண்ணம் செய்தாரென்று கேள்வி பிறக்கும். நான்முகக் கடவுள் சொன்ன வண்ணம் செய்தார், திருமழிசையாழ்வார் சொன்ன வண்ணம் செய்தார் என்பது விடையாகும். முதலது புராண வரலாற்றை யடியொற்றியது; இரண்டாவது ஸம்பிரதாய வரலாற்றை யடியொற்றியது. இரண்டையும் விளக்குவோமிங்கு.

புராணத்தை யடியொற்றிய வரலாறு..

நான்முகக் கடவுள் திருமலைக் காணவேண்டித் தவம் புரிந்தபோது தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஸத்திய விரத ஷேத்திரத்தில் வேள்வி புரியுமாறு ஆகாயவாக்கினால் கட்டளை பெற்று, மேற்கு மலையுச்சியில் நின்று உடனே ஸத்யவ்ரத ஷேத்ரத்திற்கு வந்து சேர்ந்து அங்குத் தவமுனிவர் சூழ்ந்த திருவனந்த ஸரஸ்ஸையும் அதனருகில் திருவத்திமாமலையையும் நோக்கி யுவந்து அத்திருக்குளக்கரையிலேயே தூய வேள்வி புரியத் துணிவுகொண்டு நினைத்த போதே எதையும் அற்புதமாக நீருமித்து முடிக்க வல்லவனான விச்வகர்மாவையழைத்து, “ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியை உத்தரவேதியாக்கி இவ்விடத்திலேயே யாகசாலையை அமைத்திடுவாயாக; மணிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயதொரு நகரத்தையும் நீருமிப்பாயாக” என்று கட்டளையுமிட்டருள, உடனே விச்வகர்மா ஸ்ரீஹஸ்திகிரியை நான்சதுரமாக்கி அதனருகில் அச்வமேத யாகசாலையை அமைத்துத் தடமாநின் சூழ்ந்தழகாய கச்சிப்பதியையும் விரைவில் நீருமித்தனன். பிறகு வேள்வியைக் காண விருப்பமுடன் வந்து சேர்ந்த அந்தரத்தமரர்கள் கூட்டங்களும் இயக்கரும், விச்சாதரரும், கின்னரரும், கந்தருவரும் முதலாயினோர் தந்தமக்குரிய விடுதிகளில் சார்ந்தனர். இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும், விச்வாவஸு முதலிய கந்தர்வர்களாலும், வீரோசனன் முதலிய அசுரர்களாலும், மணிபத்ரன் முதலிய யக்ஷர்களாலும், வசிஷ்டர் முதலிய மாமுனிகளாலும், அரம்பை முதலிய அப்ஸரஸ்ஸுக்களாலும்,

தூனகன் முதலிய சக்கரவர்ந்திகளாலும், மற்றும் பல்வகைப் பெரியார்களாலும் நெருக்க முற்று விளங்கியது காஞ்சிமாநகர்.

பின்னர், யாகத்திற்கு வேண்டிய ஸம்பாரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு நித்விக்குகளும் திரண்டனராக, வேள்வி புரிய ஸஜ்ஜனாய் நின்ற விரிஞ்சனே நோக்கி ப்ருஹஸ்பதியானவர். 'திசைமுகனே! உனது தரும பத்தினியான ஸரஸ்வதியின்றியில் வேள்வி நடைபெறுததால் இவளை இங்கு அழைக்க முயல்வாய்' என்றனர். பிறகு பிரமன் வனிஷ்ட முனிவனை நோக்கி முன்பொருகால் ஏதோவொரு காரணத்தினால் என் மீது கறுக்கொண்ட ஸரஸ்வதியானவள் ஸரஸ்வதி நதியைச் சென்று சேர்ந்து அங்குத் தவம் புரிந்து கொண்டிரா நின்றாள்; அவளை இப்போது நல்வார்த்தைகளினாலுக்கப்பித்து இங்கழைத்து வரவேணும்' என்றனன். அக்கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்ட வனிஷ்ட மாமுனிவன் ஸரஸ்வதி தீரத்திற்கு விரைந்து சென்று வாணியை வணங்கித் துதித்து 'தாயே! காஞ்சிமா நகரில் அச்வமேத வேள்வியியற்ற விரும்பிய அம்புயத்தோன் உமது நல்வரவை எதிர்பார்த்திருக்கின்றாராதலால் அவண் விரைந்து எழுந்தருள வேணும்; ஸத்யவ்ரத கேஷத்திரத்தில் அந்த வேள்வியை நீர் குறையற சிறைவேற்றி யருளவேணும்' என்று கைகூப்பிக் கூறினன்.

இது கேட்டதும் மிக்க சினங்கொண்ட ஸரஸ்வதியானவள் உதடு துடிக்க இங்ஙனம் உரைத்தனள் — பிள்ளாய்! என்மீது மிக்க பகைமைகொண்ட எனது கணவர் பெரியதொரு சபையில் என்னைப் பண்டு பரிபவப் படுத்தினபடியை நினைத்துக்கொண்டால் அவரருகில் வந்துசேர எனக்கு மனமுண்டாகுமோ? என்னை அவர் பரிபவப்படுத்தினபடி யாதென்று உணர விரும்புவாயாகில் உரைக்கின்றேன் கேள்; முன்பொருதால், லக்ஷ்மீ பக்தர்களும் என் பக்தர்களும் பரஸ்பரம் ஒரு விவாதமடைந்தார்கள்; லக்ஷ்மியே மிசச் சிறந்தவளென்று லக்ஷ்மீ பக்தர்களும், நானே மிகச் சிறந்தவளென்று என் பக்தர்களும் சொல்லி விவாதப் பட்டார்கள்; பிறகு இரு வகுப்பினரும் பல முனிவர் புடைகுழந்த நான்முகக் கடவுளின் ஸபைக்குச் சென்று தத்தம் விவாதங்களை விரிவாக வெளியிட்டுக் கொண்டனர்; அப்போது துர்முகனார் தாமாகவே பிராட்டியின் பெருமையையே வித்தாந்தமாக அறுதியிட்டுக் கூறினார். பிறகு நான் "என்னிலும் பிராட்டியே சிறந்தவளாயிடுக; ஸகல நதிகளுக்குள்ளு ஸாவது நான் சிறப்புடையளாம்படி அருள் புரியவேணும்" என்று நாரதரை வணங்கி வேண்டிக்கொண்டேன்; "கங்கை கங்கை யென்ற வாசகத்தாலே கடுவினை களைந்திடநிற்கும் நங்கை ஒப்புயர்வற்று விளங்கும் போது நதிகளுக்குள்ளும் உனக்குச் சிறப்பு ஏலாது; இங்ஙனம் நீ ஆசைப்படுவதும் அபஹஸிக்கத் தக்கதாகும்" என்று பல்லாயிரவர் திரண்ட பெருஞ்சபையின் கண் மிகவும் திரஸ்காரமாக மொழிந்தனர். அவர் அங்ஙனம் அவமதித்த தனால் அளவு கடந்த சீற்றமுற்ற நான் அன்றே புறப்பட்டு இங்கு எனது அம்சமாகிய ஸரஸ்வதி நதியைச் சார்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிரா நின்றேன். வேள்வி புரிய விரும்பிய கணவர் என்னோடு கூடிய வேள்வி நடத்த விரும்பி யிருப்பாராயின் அவர் தாமே பரமபவித் திரமான இவ்விடத் தேற எழுந்தருளி, இங்கே வேள்வி நடத்தலாம்" — என்று கூறினள் ஸரஸ்வதி.

இதுகேட்ட வனிஷ்ட முனிவர் 'தாயே! ஸரஸ்வதி! எல்லாமறிந்த நீர் இங்ஙனம் இயம்டலாகுமோ? ஸத்யவ்ரத கேஷத்திரத்தின் பெருமை ஸகலலோக பிரஸித்தமானது. அன்றியும் ஆகாயவாணியை ஆதரித்து அந்த கேஷத்ரத் தன்னிலேயே வேள்வி யியற்ற நிச்சயித்த அப்பெரியாரை இவ்விடத்திற்கு வரச்சொல்லுதல் உசிதமாகுமோ? நீர் தாமே சினம் தணிந்து அவ்விடமெழுந்தருள்வது மிக நன்று' என்று வணங்கி விண்ணப்பம் செய்ய அவ்வளவி லும் சிறிதும் சீற்றம் தணியப் பெறுத ஸரஸ்வதி பழைய பகையையே பெரிதும் பாராட்டி அவ்வேண்டுகோளை மறுத்தே விட்டனள். எவ்வளவு வேண்டியும் வீருப்பம் சிறைவேறப் பெருமலே வனிஷ்டர் மீண்டு வந்து நான்முகரிடம் செய்தி யறிவித்தனர். அஃதுணர்ந்த ஸகல மகர்ஷிகளும் நான்முகக் கடவுளை நோக்கி. 'தேவ! சீற்றத்தின் எல்லை

யிலே நிற்றின்ற ஸரஸ்வதி இவண் வரப்போகிறதில்லை யென்பதறிந்தோம்; அதனால் ஒரு குறையுமில்லை; ஸாவித்ரி முதலிய மற்ற மனைவியரை உடன்கொண்டு வேள்வி தொடங்கி முடிப்பது நலம்' என்றனர். அங்ஙனமே செய்வதாக இசைந்த திசைமுகனார் ஸாவித்ரி முதலிய மனைவியருடன் கூடி யஜ்ஞ ஸங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு அச்வமேத தீக்ஷையை வஹித்துக்கொண்டார். வேள்வி அதிசயங்களைக் காண வந்து குழுமி யிருக்கின்ற தேவாஸுரர் முதலிய அனைவர்க்கும் தக்கவரறு மரியாதை செய்ய அந்தணர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் அவ்வண்ணமே ஸத்காரம் செய்ய எழுந்து தகுதி நோக்கித் தேவர்களுக்கு முதல் மரியாதை செய்தனர். அதுகண்டு பொருமை கொண்ட அசுரர்கள் உடனே ஸதஸ்ஸில் நின்று எழுந்து வெளியேறி, அமரர்களை அவமதிக்க வெண்ணி அமர் புரிப ஆலோசிக்கலாயினர்,

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

போர் புரிவதே பொருத்தமான தென்று துணிந்த அவ்அசுரர்களை நோக்கி அவர்களில் ஒருவனான விரோசனனென்பான் சிறிது விமர்சித்து இங்ஙனம் விளம்பினான்: "அசுரர்காள்! மேல்விளைவதறியாமல் நீங்கள் சடக்கெனச் செய்யத் துணிந்த இந்த யுத்த ஸந்நாஹத்தை நிறுத்திக்கொள்வது நன்று; விரைந்து விளக்கிலே விழும் வீட்டில்களுக்கு நேரும் கதிதான் நமக்கு நேரும்; பிறருடையவும் நம்முடையவும் பலாபலங்களை ஆராயாது திடீரென்று போர் புரியப் புகுவது பெருந் தீங்காகவே முடியும்; எளிய உபாயத்தினால் ஸாதிக்கத் தகுந்ததைப் பராக்ரமத்தினால் ஸாதித்துக் கொள்ளக் கருதுவது புத்திமான்களின் பணியல்ல; இப்போது எனக்குத் தோன்றுவதொரு உபாயத்தை உரைக்கின்றேன் கேண்மின்; இந்த நான்முகக் கடவுள் தனது மூத்த மனைவியாகிய ஸரஸ்வதியைத் துறந்து வேள்வி யியற்றத் தொடங்கி யிருக்கின்றமையால் நாம் ஸரஸ்வதியிடம் சென்று சின மூட்டி அவளைக் கொண்டு வேள்வியைக் கெடுத்தல் மிக எளிதாகும்" — என்று. விரோசனன் இங்ஙனம் விளம்ப; கேட்ட அசுரர்களை வரும் நன்று நன்றென்று நவின்று அப்பொழுதே புறப்பட்டு ஸரஸ்வதி பக்கலில் சென்று, தங்களுக்குள்ள மாயச் செயல் வல்லமையினால் அசுரவுடல் நீத்து அந்தண வேடம் பூண்டு வாணியை வாயார வாழ்த்தி நின்றனர். அவ்வாழ்த்துதலால் அகமகிழ்ந்த அவள், நீங்கள் வந்த காரியமென்னென்று வினவி, தங்களுக்கு ஸதஸ்ஸில் அவமரியாதை நடந்ததென்பதைச் சிறிதும் வெளியிடாமலே இங்ஙனம் மொழிந்தனர்;— "மேன்மைதங்கிய கலைமகளை! தீயமதிகொண்ட சில முனிவர்களால் தூண்டப்பட்ட உமது கணவன் முக்கிய மகிஷியான உம்மைத் தவிர்த்து மற்றை மஹிஷிகளோடு கூடி யாகம் செய்யத் தொடங்கி யிருக்கின்றனன்; மிகவும் அநீதியான இத்தச் செய்தியை நாங்கள் பொறுக்கவில்லோம்; இதனை உம்மிடத்து விண்ணப்பம் செய்யவே வந்தோம். எவ்வகையினாலாவது அந்த வேள்வி நடைபெறுத வண்ணம் தடை செய்தீராகில் உம்மிடத்து அன்பு பூண்ட எமக்கு மகிழ்ச்சி யாகும்" — என்று,

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இங்ஙனம் அசுரர் மொழி கேட்ட ஸரஸ்வதி அடக்க வொண்ணாத சீற்றத்தை யேறிட்டு, நான்முகனார் செய்யும் நல்வேள்வியைப் பங்கம் செய்யப் பாரித்து, ஸஹ்யமலையி னின்று திளம்பி வேகவதி யென்னும் நதியாகப் பெருகி ஸத்யவ்ரதக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனள். அந்த நதியின் பெருக்கு வாசாமகோசரமாக இருந்தது. மிகவும் பயங்கரமான விசையுடனே பெருகி வருகின்ற அப்பெரு வெள்ளத்தைக் கண்ட யாகசாலையிலுள் ளோரனைவரும் திடுக்கிட்டு இன்னது செய்வதென்று தோன்றாமல் மிகவும் வியாகுலப் பட்டனர். 'ஸ்வாஹா, ஸ்வாஹா என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த வாசகங்கள்' ஹா. ஹா, ஹா' என்று மாறிவிட்டன, வேள்வி காண வந்த ஸகல ஜனங்களும் வருந்தி யேங்கி எஜமானனாகிய நான்முகனைத் தஞ்சமாக அடைந்து 'எம்மைக் காத்தருள வேணும்' என வேண்டிக்கொண்ட வளவிலே, பிரமன் யோகத்ருஷ்டியினால் 'அசுரர்களால் கலக்குண்ட ஸரஸ்வதியின் செயல் இது' என்றுணர்ந்து, ஸ்ரீமந் நாராயணனது திருவருளாலேயே இப் பெருந் துயரம் தொலைய வேணுமென்று துணிந்து உள்ளெலா முருகிக் குரல் தழுத்து உடம்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பெலாம் கண்ண நீர் சோர அப்பெருமானைக் குறித்து வாயாரத் தோத்திரஞ் செய்தனன். அந்தத் தோத்திரத்தினால் மிகவும் திருவுள்ள முவந்த எம்பெருமான், ஏற்கனவே உபநிஷத்துக் கள் தன்னை ஸேதுவாக ஒதியிருப்பது பொருள்பெற்றதாம்படி, "சதுமுகனார் வேள்விதனைச் சதிர்கெடுக்கச் செறிந்தோடுங் கதியுடைய வேகவழிக்கு அணையாக வந்துதித்தோய்" என்றும் அணியாக வேகவழி அலையோடு கொண்டோடி ஆலிக்க அணையாக் கிடந்த களைதானே" என்றும் பின்னனார் ஏத்துமாறு அந்த ஸரஸ்வதியின் வெள்ளத்தைத் தடை செய்ய வல்ல அணையாக சயனித்துக்கொண்டருளினான். அந்தத் திருப்பள்ளித் திருக்கோலத்தைக் கண்ட ஸரஸ்வதி நாணமுற்று மேலே பெருகிச் செல்ல மாட்டாமல் திகைத்து நின்றனள். மலர் நமந்தனும் மற்றுமுள்ள மஹர்ஷிகளும் எம்பெருமானுடைய திருவருளை நோங்கி மிக வியந்து வாயார வாழ்த்தி வணங்கி நின்றனர். நதியருவாக வந்த ஸரஸ்வதியும் அவ்வள விலே தனது ஆர்ப்பாட்டங்களெல்லாம் அடங்கப் பெற்று எம்பெருமானுடைய நியமனத் தினால் அந்தர்வாஹினியாய்ச் சென்று கடற் சேரலுற்றாள். அக்கதை நிற்க பிரமன் வேண்டிக்கொண்டபடியே பகவான் அணையாக வந்துதித்து வேள்வியைக் குறையறப் பூர்த்தி செய்தித்ததனால் புராண வரலாற்றின்படி 'யதோக்தகாரி' என்னுந் திருநாமத்தின் பொருத்தம் நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று.

இனி "திருமழிசை யாழ்வார் சொன்னவண்ணஞ் செய்த பெருமா" ளென்பது விவரிக் கப்படுகின்றது. திருமழிசை யாழ்வார் தனது ஜன்ம பூமியான திருமழிசையில் வாழ்ந்து வருகையில் எம்பெருமானுடைய நியமனத்தில் கச்சி வெஃகனைப் பதியாகிய இவ்விடத்தே யெழுந்தருளி, இங்குப்பள்ளிகொண்டருளும் பெருமானைச் சேவித்து ஈடுபட்டுப்பலவாண்டுகள் இங்கே யெழுந்தருளி யிருந்தார். அப்பொழுது, கணி கண்ணென்னும் பரம பக்தனொரு வன் வந்து இவரிடத்திலே ஆசார்ய பிரதிபத்திபண்ணி இவர்க்குப் பலவிதமான தொண்டுகள் புரிந்துகொண்டு உஞ்சவிருத்தியினால் ஜீவித்து வந்தான். அக்காலத்தில் தலை நரைத்து, உடல் திரைந்து பருவம் முதிர்ந்த கிழவி யொருத்தி ஆழ்வாருடைய பாத கமலங்களிற் பரமபக்தி யுடனே அவருள்ள இடத்தைத் திருவலகிடுத லும் மெழுகுத லும் கோலமிடுத லுமாகிய கைங் கரியங்களை நாள்தோறும் செய்து கொண்டிருந்து ஒருநாள் அவர் திருக்கண் விழித்த ஸமயத் திலே அவரை சரணமடைந்து வரங்கேட்டுப் பெற்று மாறாத யௌவனத்தை யடைந்து தேவ மாது போல அதிஸ்வந்தரியாயினாள். அந்நகரத் தரசனான பல்லவராயன் ஒருநாள் அவளது வடிவழகைக் கண்டு காதலுற்று விலையுயர்ந்த அணிகலங்களையும் நல மிகுந்த பட்டாடை களையும் பரிசு கொடுத்து அவளை மணஞ்செய்து பட்டமஹிஷியாக்கி அவளுடன் வாழ்ந்திருந் தான். இருக்கையில், தனது பெளவநம் நாளுக்கு நாள் குறைவதையும் அவளது பருவம் மாறுபடாதிருப்பதையும் கண்டு வியந்து 'உனது மங்கைப் பிராயம் எஞ்ஞான்றும் ஒருபடியா யிருத்தற்கு ஹேது என்ன' ? என்று கேட்டு ஆழ்வாருடைய வரப்ரஸாதமென்றறிந்து 'அவ் வருளைத் தான் பெறுவதற்கு நல்லுபாயத்தை நாடி யுரைப்பாய் ?' என்று அவளையே வேண்டி னான். அதுகேட்டு, அந்த மங்கை 'நாடோறும் நமது அரண்மனைக்கு பிக்ஷுகராய் வருகிற கணி கண்ணரென்பவர் அந்த மஹாயோகிக்கு அந்தரங்கர் ; இவர் புருஷகாரமாக அவரை அநுவர்த்தித்தால் மனோரதம் கைகூடும்' என்றாள். அவ்வாறே வேந்தன், மறுநாடு கணி கண்ணன் வந்தபோது அவனைத் தனியே அழைத்து உபசரித்து 'உமது ஆசாரியரை நான் சேவிக்கும்படி இங்கு அழைத்து வரவேண்டும்' என வேண்டி ; அவன் 'நம் ஆசாரியர் ஓரிடத்துக்கும் எழுந்தருள மாட்டார்' என்று கூறிவிட, அரசன் 'என்னை அங்கு அழைத் துப்போயாயினும் அவரது திருவருட்கு இலக்காக்குவத்து அவருளால் என்னை நித்திய பெளவனாய் இருக்கச் செய்ய வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, அதற்கும் அவன் உடன் பட்டாமல் 'உன்னைப் போல ஐஹிக போகத்தையே விரும்பி நிற்பவரை எம் ஆழ்வார் கண் ணெடுத்துப் பார்த்தலும் அரிது' என்று மறுத்து விட்டான். பின்பு அரசன் வருந்திய சிந்தையனாய் இருக்கையில் மந்திரிகள் வந்து தேற்றி 'இக்கணிகண்ணன் தெய்வப் புலமை யுடையான் ; இவன் வாயினுற் பாடியபடி யெல்லாம் பல அற்புதங்கள் நிகழ்கின்றன ;

ஆதலின் இவ்வாற்பாடப் பெற்றால் இஷ்டஸித்தி பெறலாம் என்று உறுதிசூற: இங்ஙனமே மன்னவன் அடுத்த நாளில் அக் கணிகண்ணன் வந்தபொழுது 'எனக்கு அழியாத இளமை வருமாறு கவி பாடவேண்டும்' என்று புகல; அதற்கு அவன் 'நான் எப்பொழுதும் நாராயண ஸ்தோத்திரஞ் செய்வேனே யொழிய நரஸ்துதி செய்வேனல்லேன்' என்றுன். பின்னும் மன்னவன் தன்னைப் பாட வேண்டு மென்று பலகால் நிர்ப்பந்திக்க; அவன்

“ ஆடவர்க ளெங்ங னகன்றெழிவார் வெஃகாவும்,
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடிய மால்
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தானிது வன்றோ,
மன்றார் பொழிற் கச்சி மாண்பு ”

என்று ஒரு திருக்கவி சொல்ல; கொற்றவன் கோபங் கொண்டு 'நம்மைப் பாடு' என்றால் நகரத்தைப் பாடிய நீ இவ்வூரில் இனி வாசிக்கலாகாது, உடனே வெளியே போ' என்று உறுத்திக் கூற, கணிகண்ணன் ஆழ்வாரிடஞ் சென்று நடந்த செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்து 'அடியேனுக்கு விடை தந்தருள வேண்டும்' என்ன ஆழ்வார் 'நானும் பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு, உடன் வருவேன்' என்று உரைத்துத் திருக்கோயிலுட் சென்று அடியவர்க் கெளியவானுள் எம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது.

“ கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி,
மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டா—துணிவுடைய
செந்நாப் புலவனும் போகின்றேன் நீயுமுன்றன்,
பைந்நாகப் பாய்கருட்டிக் கொள் ”

என்று பிரார்த்தித்த வளவிலே, அவ்வெம்பெருமானும் ஆழ்வாருடைய வேண்டுகோளின் படியே யோக நித்திரையை விட்டு எழுந்து வர, மூவரும் அவ்வூரை விட்டு அநுகிலுள்ளதோ ரிடத்தை அடைந்து அங்கு வசித்தனர். இங்ஙனம் பெருமானும் ஆழ்வாரும் அவரடியானும் அப்பதியை விட்டுப் போயினதால், அத்திவ்ய தேசத்தில் பல திருக்கோயில்களி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற மற்றைய எம்பெருமான்களும் விட்டு நீங்க; அந்நகரம் முழுவதும் ஒளியிழந்தது, அங்கு மற்றும் பல ஆலயங்களிலிருக்கின்ற தேவதைகளின் ஸாந்நித்யமு மில்லையாய் ஸூர்ய னொளியுஞ் செல்லாமல் இருள் மூடப்பட்டது. இப்படி நீளிரவாய் நீண்டதைக் கண்டு கவலைப்பட்டு மன்னவனும் மந்திரிமாரும் அவர்களுள்ள விடத்தைத் தேடி யடைந்து கணிகண்ணன் காவில் விழுந்து தனது அபசாரத்தைக் க்ஷமித்தருளுமாறு பலவாறு வேண்டிக் கொள்ள, அவனும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வார் பக்கல் விண்ணப் பஞ் செய்ய, அவரும் அதனை அங்கீகரித்து ஆர்ரித பரதந்த்ரனான சேஷசாயியை நோக்கி,

“ கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங் கச்சி,
மணிவண்ணா ! நீகிடக்க வேண்டும்—துணிவுடைய
செந்நாப் புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன்,
பைந்நாகப் பாய்படுத்துக் கொள் ”

என்று முன்பு பாடிய பாட்டை மாற்றிப் பாடி வேண்ட, எம்பெருமானும் அதற்கு உடன் பட்டு ஆழ்வாரும் கணிகண்ணனும் மீண்டெழுந்தருளித் திருவெஃகாவை யடைந்து ஆழ்வார் திறத்து அபிமானத்தால் தான் இங்ஙனஞ் செய்தது பின்புள்ளார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகவேணு மென்று முன்பு போல வலத்திருக்கை கீழாகவன்றி இப்பொழுது இடத்திருக்கை கீழ்படக் கண்வளர்த்தருளினான். ஆக இவ்வாறாற்றின் படியும் 'சொன்ன வண்ணஞ் செய்த பெருமாள்' ஆயினர்.

இத்தலம் ஆழ்வார்கள் ஐவரின் பாடல் பெற்றது. பொய்கையாழ்வார் முதல் திருவந்தாதியில் (77) “வேங்கடமும் வெண்காவும்”. பேயாழ்வார் மூன்றாம் திருவந்தாதியில் (23) சிறந்தவென் வெண்காவும், (34) “அன்றிவ்வுலகம் கிடந்தாணை”. (62) “விண்ணகரம் வெண்கா”. (64) “இசைந்த வரவமும் கச்சி வெண்காவில்” (76) “பொறுப்பிடையே நின்றும் விருப்புடைய வெண்காவே”. திருமழிசையாழ்வார் திருச்சந்த விருத்தத்தில் (63) “நன்றிருந்து வெண்கண்ணக் கிடந்தது”. (64) “நின்றதெந்தை வெண்கண்ணக் கிடந்தது”. நான்முகன் திருவந்தாதியில் (36) “நாகத்தனை வெண்கா”. நம்பாழ்வார் திருவிருத்தத்தில் (26) “நானிலம் கண்ணன் வெண்காவுது” திருவாய் மொழியில் (5-10-6) “நின்றவாறும் கிடந்தவாறும்”. திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (2-6-5) “பிச்சச்சிறு கச்சிக் கிடந்தவன்”. (10-1-7) “கூந்தலார் சென்று காண்கும் வெண்காவுளே”. சிறிய திருமடலில் “பேராமருது வெண்காவே”. பெரிய திருமடலில் “வெண்காவினுன்னிய யோகத் துறக்கத்தை”. திருநெடுந்தாண்டகத்தில் (8) “நீரகத்தாய் வெண்காவுள்ளாய்”. (9) “வங்கத்தால் மதிட்கச்சி பூராய்”. (13) “கல்லெடுத்து வெண்காவில் துயிலமர்ந்த”. (14) “முளைக்கதிரை ... வெண்காவில் திருமலை”.

ஸ்ரீ காஞ்சியில் வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ விசேஷம்:

ஸ்ரீ காஞ்சி வேத வேதாந்த வைஜயந்தி வித்யா நிலயத்தின் சார்பாக மஹாவித்வான் பிரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ உ. வே. அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமியால் ஸீத்தார்த்தி-ஸ்ரீ கார்த்திகை-மீ ஏகாதசி சித்ரா நக்ஷத்ரத்தன்று பகவத்பாகவத க்ருபையுடன் தொடங்கப்பெற்று பிதிரதினமும் நடைபெற்றுவரும் ப்ரபாத ப்ரதக்ஷிண பாராயண கைங்கர்யத்தின் நாற்பத்து நான்காவது ஆண்டு நிறைவு விழா 2—12—63 தொடங்கி 11—12—63 புதன்கிழமை வரை இரண்டு வேளைகளிலும் திருவீதி வலமும், உபந்யாஸங்களும் மிகவும் விமரிசையாக நடைபெற்றது.

தலைமையாசிரியரின் விலாஸ மாறுதல்.

15—12—63 முதல் 14—1—64 தேதியை ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் விலாஸம் 48. கோவிந்தப்ப நாயகன் தெரு, மதராஸ்-1.

16—12—63 முதல் வழக்கப்படி சென்னை கோவிந்தப்ப நாயகன் தெரு 48, நெ. உப்பட்டேர் ஆழ்வார் செட்டியார் ராமானுஜகூடத்தில் மாலை 6 மணிக்கு திருப்பாவை கால சேஷமும், காலை 7-30 மணிக்கு ஸ்ரீ வசனபூஷண காலசேஷமும் நடைபெறும்.

ஸ: ஸரணம் அஸ்து — அவர் (நமக்குத்) தஞ்சமாகக் கடவர். ஆக இந்த ச்லோகம் முன் ச்லோகத்திற்கு சேஷபூதமாகி அலங்காரநாம நிர்வசனம் செய்ததாயிற்று. 56

38

.....குண்டலைஸ் ஸோர்த்த்வபுண்டரை: — மகர குண்டலமென்ன ஊர்த்தவ புண்ட்ராலங்கார
மென்ன, மணிவர — * குருமாமணிப்பூண் * என்னப்பட்ட 'ஸ்ரீகௌஸ்துபமென்ன, வர
மாலா — * ஆபாத சூடம் யா மாலா வநமாலேதி கத்த்யதே * எனப்பட்ட வநமாலையென்ன,
ஹார — முத்து வடங்களென்ன, கேயூர — திருத்தோள்வளைகளென்ன, கண்ட்யை: — கரஹ
யென்னும் கண்டாபரணமென்ன, துலஸி — தண்ணந்திழாய் மாலையென்ன, கடக — ஹஸ்
தாபரணமென்ன, காஞ்சி — திருவரைஞாணென்ன, நூபுராத்தயைச்ச பூஷை: — திருவடிச்
சதங்கையென்ன ஆக, இவை முதலான திருவாபரணங்களாலும், [இதற்கு மேல் ச்லோ
கத்திலுள்ள * ஸதத விதத சோபம் * என்பதிலே அந்வயம்.] ஆக இந்த ச்லோகத்தினால்
திவ்ய பூஷணங்களை ஸங்க்ரஹித்தாராயிற்று. பூஷா சப்தம் ஸ்த்ரீலிங்கமாகையாலே

புஷ்பாபி: என்னவேண்டியிருக்க முறை: என்றது எங்ஙனம் பொருந்துமென்று சிலர் சங்கிப்பதுண்டு; ஸம்ஸ்கிருத வ்யாக்யார்தா “வ்யாகரண நியுணை விசாரணியம்” என்றெழுதிவைத்தார். घञन्तत्वात् வருமென்று கொள்ளக்கடவது. (37) இனி அடுத்த ச்லோகத்தின் முதற்பாதத்தில் பாஞ்சாயுதங்களை யருளிச் செய்கிறார்.

அளி ஜலஜ ரதாங்கை; — நந்தகமென்றும் பாஞ்சஜம்யமென்றும் ஸுதர்சனமென்றும் பேர் பெற்றவாள் சங்கு சக்கரங்களாலும்; சார்ங்க கௌமோதகிப்பாம் — சார்ங்கமென்றும் கௌமோதகி யென்றும் பேர் பெற்ற வில்தண்டுகளாலும்;

அத அகணித குணஜாலை: அந்யைரபி ஆயுலத: — எண்ணித் தலைக்கட்ட வொண்ணாத குண கணங்களை யுடைய மற்றும்முள்ள ஹலமுஸல பரசு ப்ரம்ருதிகளான ஆயுதங்களாலும்.

ஸதத விதத சோபம்: — நிரந்தரமாகப் பரம்பின ஸௌந்தர்யத்தையுடையவரான அழகரை வணங்கக் கடவேன். திவ்யாயுதங்களும் திவ்யாபரணம் போலவே திருமேனிக்கு சோபாவ ஹமாயிருக்கப் பெற்ற வையலக்ஷணயத்தை அநுபவித்தாராயிற்று. 38

आजानजस्वगतवन्धुरगन्धलुब्धभ्राम्यद्विदग्धमाधुपालिसदेशकेशम् ।

विश्वाधिराज्यपरिवर्हकिरीटराजं है सुन्दरस्य वत ? सुन्दरमुत्तमाङ्गम् ॥ ३९ ॥

ஆஜாநஜஸ்வகத பந்துரகந்தலுப்த

ப்ராம்யத் விதக்த மதுபாலி ஸதேச கேசம்,

விச்வாதிராஜ்ய பரிபர்ஹ கிரீடராஜம்

ஹை ஸுந்தரஸ்ய பத ! ஸுந்தரமுத்தமாங்கம்.

39

* * * இந்த ச்லோகத்தினால் அழகருடைய திருமுடியை யநுபவிக்கிறார்.

ஸுந்தரஸ்ய உத்தமாங்கம் ஸுந்தரம் — அழகருடைய திருமுடியானது மிகவழகியது.

ஹை ! பத ! என்னுமிரண்டு அவ்யயங்களினால் இவ்வழகை உள்ளபடி வருணிக்க முடியாமல் தளருகின்றமை தோற்றுவிக்கப்படும். திருமுடி எப்படிப்பட்டதென்ன, இரண்டு விசேஷணங்களினால் அதன் சிறப்பைப் பேசுகிறார்; சிறந்த கூந்தலையும் உயர்ந்த மகுடத்தையு முடையது என்கிறார்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஆஜாநஜஸ்வகத பந்துர கந்தலுப்த ப்ராம்யத் விதக்த மதுபாலி ஸதேச கேசம்— ‘ஸ்வகத’ என்ற விடத்தில் ஸ்வசப்தத்தாலே கேசம் க்ரஹிக்கத் தக்கது; ‘ஆஜாநஜ’ என்று தொடங்கி ‘ஸதேச’ என்ற வளவும் கேசத்திற்கே விசேஷணமாகையாலே இயற்கையான பரிமளத்தில் லோபத்தாலே சுழலமிடா நின்ற வண்டுகளின் திரள் படிந்த கூந்தலையுடையது திருமுடியென்கை. ‘ஆஜாநஜ’ என்றது—ஆரோபிதமன்றிக்கே ஜன்ம ஸித்தமான வென்றபடி. கூந்தலுக்கு இதர த்ரவ்யங்களைக் கொண்டு நறுமண மூட்டுவாருண்டே யுலகில்; அங்ஙனமின்றிக்கே * ஸர்வகந்த: * என்று உபநிஷத் ப்ரஸித்தானவனுடைய கூந்தலாகையாலே நறுமணம் இயற்கையாகப் பெற்றிருக்குமாயிற்று. பந்துர என்றது ஸம்ருத்தமான வென்றபடி. ஸ்வாபாவிகமாய்த் தன்னிடத்திலுள்ள ஸம்ருத்தமான நறுமணத்தில் லோபமுடையவையாய்க் கொண்டு மேலே சுழலமிடா நின்ற ரஸிக ப்ரமர பங்க்திகள் படியப்பெற்ற திருக்குழற்கற்றையையுடையது என்றதாயிற்று. ஸதேச என்றதற்கு இரண்டு வகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம்; மதுபாவனிகளோடே ஸமானாதி கரணமாயிருக்கின்ற என்றும், மதுபாவனிகளோடே ஸமானமாயிருக்கின்ற என்றும். முந்தின பொருளில் வண்டுகளும் கேசங்களும் உத்தமாங்கத்திலுள்ளதாகக் தெரிவிக்கப் படும். பிந்தின் பொருளில், * களிவண்டெங்குங் கலந்தாற்போல் கமழ் பூங்குழல்கள் தடந்தோள் மேல் மிளிர நின்று * என்று நாச்சியாரருளிச் செய்தபடியே களிவண்டுகள் படிந்திருக்கின்றனவோ வென்று சங்கிக்கலாம்படியான கூந்தலையுடையது உத்தமாங்கம் என்றதாகும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

விசுவாதி ராஜ்ய பரிபரிஹ கிரீடராஜம் — ஸர்வேசுவரத்வ ஸுசகமா யிருக்கின்ற திருவபிஷேகத்தையுடைய தென்கை. * பொங்கோதஞ் குழந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ் சோராமே ஆள்கின்ற உபயவிபூதி நிர்வாஹகன் இவனே யென்று கோட் சொல்லித் தருகின்றதாம் திருவபிஷேகம். பரிபரிஹ மென்று ஸாமக்ரிக்குப் பெயர். ஸுசகமென்பது தாத்தார்ய ஸித்தம். ... 38

अन्धं तमस्तिमिरनिर्मितमेव दत्स्यात्तस्मात्साधितसुतन्वतिवृत्तवार्तम् ।

ईशस्य (केसरिगिरे) केशवहरेरलकालिजालं तत्तुल्यकुल्यमधुपाद्यमहावनस्य ॥

அந்தம் தமஸ் திமிரநிர்மித மேவ யத் ஸ்யாத்
தத்ஸாரஸாதித ஸுதந்த்வித்விருத்த வார்த்தம்,
ஈசஸ்ய கேசவகிரே ரலகாலிஜாலம்
தத்துல்ய குல்ய மதுபாட்ய மஹாவநஸ்ய.

*** இந்த ச்லோகத்தினால் அழகருடைய திருக்குழற் கற்றையை வருணிக்கிறார். கீழ் ச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தாலே கேசபாச வர்ணனம் செய்திருந்தாலும் அது விசேஷணமாய் நின்றதத்தனை. அது தன்னையே விசேஷயமாக்கி யநுபவிப்பதும் ஆழ்வார் பாசுரமொன்றைக் கொண்டு அநுபவிப்பதும் இந்த ச்லோகத்திற்கு விசேஷாகாரம்.

திருவாய்மொழியில் * ஏழையராவியில் கொள்ளின்ற கோளிருளைச் சுகிரந்திட்ட கொழுஞ்சுருளின் உட்கொண்ட நீல நன்னூல் தழைகொல்? அன்று மாயன் குழல் * என்ற இரண்டடிகளை மொழிபெயர்த்ததா யிருக்கிறது இந்த ச்லோகத்தில் பூர்வார்த்தம். நம்மாழ்வார், திருக்குழற் கற்றையினிழகு வந்து தம்மை நலிகிறபடியைச் சொன்ன அப்பாசுரத்தில் திருக்குழலை ஒருவாறு உல்லேகம் பண்ணுவதும் அந்த உல்லேகமும் உரியதன்றென்று உதறித் தள்ளுவதுமானார். உல்லேகம் செய்தபடி எங்ஙனே யென்னில்; பிரளய காலத்தில் ப்ரபஞ்சத்தை யெல்லாம் வ்யாபிக்கக் கடவதான இருள் உண்டே, அதைப் பிடித்துக் கொணர்ந்து அதில் அஸாரமான அம்சத்தைக் கழித்துப் பரம ஸாரமான பாகத்தை நூல் நூற்பதாகக் கொள்ளும் ஒரு பஞ்சுச் சுருளை போலே சுருளையாக்கி அதில் நின்றும் நூற்கப் பட்டதொரு நீல நூல் தழையோ இந்த கூந்தலென்பது — என்று சொல்லலாமென்று பார்த்தார்; இந்த அபூதோபமையையும் ஸகியாதபடியன்றோ திருக்குழலிருப்பது. ஆகவே உடனே 'அன்று' என்று தாமே மறுத்துவிட்டார். பின்னை என்னவென்று சொல்லலாமென்ன; 'மாயன் குழல்' என்றிவ்வளவே [உபமேயந் தன்னையே] சொல்லவேண்டுமென்று முடித்தார். அதே ரீதியில் அமைந்ததுதான் இந்த ச்லோகமும்.

திமிரநிர்மிதமேவ அந்தம் தம: யத் ஸ்யாத் தத்ஸாரஸாதித ஸுதந்து அதிவ்ருத்த வார்த்தம் — இருளையே உபாதாநமாகக் கொண்டு நிருமிக்கப்பட்ட ஒரு காடாந்தகார மிருக்குமாகில் அதனுடைய ஸாரத்தைக் கொண்டு செய்யப் பட்ட நல்ல நூல் தொகுதிதான் அழகருடைய திருக்குழல் என்னப் பார்த்தால் [அதிவ்ருத்தவார்த்தம்] அதை அதிக்ரமித்த வார்த்தையை யுடையது—அங்ஙனே சொல்லவொண்ணாததா யிருக்கு மென்றபடி. அதுதான் எது வென்னில்;

அளகாலிஜாலம் — வண்டொத்திருண்ட குழல் கற்றை, அதுதான் யாருடையதென்னில்; தத்துல்ய குல்ய மதுபாட்ய மஹாவநஸ்ய கேசவ கிரே ஈசஸ்ய — தச்சப்தமானது அலகஜாலத் தைப் பராமர்சிக்கக் கடவது; அந்த அலக ஜாலத்தோடே துல்யகுல்யமான [ஸமாநாகா ரங்களான] வண்டுகள் நிறைந்த சோலைகளை யுடைத்தான திருமலைக்குத் தலைவரான

அழகருடையது. திருமாலிருஞ்சோலை யழகருடைய திருக்குழல் கற்றையானது
ஸுதந்த்வதிவ்ருத்த வார்த்தம் — என்று முடிப்பது.

[கேசவகிரே:] திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் “தேசமெல்லாம் வணங்கும்
திருமாலிருஞ்சோலை நின்ற கேசவ நம்பி” என்கையாலே கேசவன் வர்த்திக்கிற
திருமலையைக் கேசவகிரி என்று ப்ரஸித்தமாக வழங்கிப் போருவர்கள். கேஸரி கிரே:
என்றும் பாடமுள்ளது. ஸிம்ஹகிரி யென்று அடிக்கடி அருளிச் செய்து வருகிறாரே;
அதற்குப் பொருந்தும்.

‘அளகாளி ஜாலம்’ என்றவிடத்து, ‘அலக - அளி’ என்று கொள்வதிற் காட்டிலும்
‘அலக - ஆளி’ என்று கொள்வது மிகப் பொருந்தும்; நான்காம் பாதத்தோடு புருஷத்தமா
யிராது. ஆளி யென்றது ஆவளி யென்றபடி. அதற்கு மேலும் ஜால சப்தமிருப்பது மிக
அடர்த்தியைக் காட்டும். ... 40

जुष्टाष्टमीकज्वलदिन्दुसंनिभं धृतोर्ध्वपुण्ड्रं विलसद्विशेषकम् ।

भूम्ना ललाटं विमलं विराजते वनाद्रिगतस्य समुच्छ्रितश्रियः ॥ ४१ ॥

ஜுஷ்டாஷ்டமீக ஜ்வலதிந்து ஸந்ரிபம்
த்ருதோர்த்தவபுண்ட்ரம் விலஸத்விசேஷகம்,
பூம்நா லலாடம் விமலம் விராஜதே
வநாத்ரிநாதஸ்ய ஸமுச்ச்ரிதச்ரிய:.

41

*** இந்த ச்லோகத்தினால் அழகருடைய திருநெற்றியை யநுபவிக்கிறார்.

ஸமுச்ச்ரிதச்ரிய: வநாத்ரிநாதஸ்ய லலாடம் பூம்நா விராஜதே — ‘ஏறுதிருவுடையான்’ என்னப்
பட்ட திருமாலிருஞ்சோலை யழகருடைய திருநெற்றியானது அதிசயித்து விளங்கா நின்றது.
அந்தத் திருநெற்றி எப்படிப்பட்ட தென்னில்,

ஜுஷ்டாஷ்டமீக ஜ்வலதிந்து ஸந்ரிபம்—அஷ்டமீ திதியன்று விளங்கா நின்ற சந்திரனையொத்
திரா நின்றது. பாதிச் சந்திரன் போன்றதென்கை. வரதராஜஸ்தவத்தில் (32)
“उभयोरऽपि पक्षयोस्तिथिया” என்ற ச்லோகம் இங்கே அநுஸந்தேயம். தூப்புற் பிள்ளை
பணித்த பரமபத ஸோபாநத்தில் ஒன்பதாவதான ப்ராப்தி பர்வத்தில் “திருக்குழல்
சேர்த்தியாலே ஒரு பாக மிருளோடே சேர்ந்த அஷ்டமீ சந்த்ரனை யநுகரிக்கிற திருநெற்
றியை யநுபவித்து” என்றுள்ளதுங் காண்க.

த்ருதோர்த்தவபுண்ட்ரம் — ஊர்த்தவ புண்ட்ரமணித் துள்ளது.

விலஸத்விசேஷகம் — கஸ்தூரி நிலகமும் விளங்கப் பெற்றது. ஆக இப்படிப்பட்ட திருநெற்றி
விமலமாக விளங்குகின்ற தென்றூராயிற்று. விமலம், விபுலம் என்பன பாடபேதங்கள். 41

सुचारुचापद्वयविभ्रमं भ्रूवोर्युगं सुनेत्राहुसहस्रपद्मयोः ।

उपान्तगं वा मधुपावलीयुगं विराजते सुन्दरबाहुसंश्रयम् ॥ ४२ ॥

ஸுசாருசாபத்வய விப்ரமம் ப்ருவோ:
யுகம் ஸுநேத்ராஹ்வ ஸஹஸ்ரபத்ரயோ:,
உபாந்தகம் வா மதுபாவலீயுகம்
விராஜதே ஸுந்தரபாஹு ஸம்ச்ரயம்.

42

*** இந்த ச்லோகத்தினால் அழகருடைய திருப்புருவ வட்டங்களை வருணிக்கிறார். ஸுந்தரபாஹு ஸம்சரயம் ப்ருவோ: யுகம் விராஜதே—சுந்தரத் தோளுடையரான அழகருடைய திருப்புருவ மிரண்டும் விளங்கா நின்றது ; எங்ஙனே யென்னில் ;

ஸுசாரூ சாபத்வய விப்ரமம் — “ தன் கைச் சார்ங்கமதுவே போல் புருவவட்ட மழகிய பொருத்தமிலி ” என்கிற ஆண்டாள் ஸ்ரீஸூக்தியின்படியே பரம ஸுந்தரமான இரண்டு வீற்களின் விலாஸம் போன்ற விலாஸத்தையுடைய தென்கிறார். இப்புருவ வீணை எங்ஙனே உல்லேகிக்கும்படி யிரா நின்றதென்ன,

ஸுநேத்ராஹ்வ ஸஹஸ்ரபத்ரயோ: உபாந்தகம் மதுபாவஸீயுகம் வா— திருக்கண்களாகிற இரண்டு தாமரை மலர்களின் ஸபீபத்திலே வந்து படிந்த வண்டுத் திரளோ இவை ! என்னலாம்படி யிரா நின்ற தென்கிறார். வாசப்தம் இவார்த்தகம். ‘ மதுபாவஸீயுக மிவ விராஜதே ’ என்றதாயிற்று. ... 42

अदीर्घमप्रेमदुर्व क्षणोज्ज्वलं नचोरमन्तःकरणस्य पश्यताम् ।

अनुजमज्जं नु कथं निदर्शनं वनाद्रिनाथस्य विशालयोर्दशोः ॥ ४३ ॥

அதீர்க்க மப்ரேமதுகம் க்ஷணோஜ்ஜ்வலம்

நசோரமந்த:கரணஸ்ய பஸ்யதாம்.

அநுப்ஜமப்ஜம் நு கதம் நிதர்சநம்

வநாத்ரிநாதஸ்ய விசாலயோர் த்ருசோ:.

43

*** இந்த ச்லோகத்தினால் அழகருடைய திருக்கண்களை யநுபவிக்கிறார். செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களென்று சொல்லலாமோ வென்று பார்த்தார் ; அழகருடைய திருக்கண்களுக்கும் தாமரை மலர்க்கும் ஒருபடியாலும் ஒற்றுமை யில்லையா யிருக்க அதை எப்படி உவமை கூறலா மென்கிறார்.

அதிர்க்கம்—“ நீண்டவப் பெரியவாய கண்கள் ” என்று திருப்பாணாழ்வாரும், “ இலங்கொளி சேரரவிந்தம் போன்று நீண்ட கண்ணானை ” என்று திருமங்கையாழ்வாரும் பேசும்படியாகத் திருக்கண்கள் நீண்டிருப்பது போலே தாமரை நீண்டிருக்கவில்லையே. நீட்சிக்குத் தாமரை ஒப்பாகமாட்டாதே.

அப்ரேமதுகம் — “ நீண்டவப் பெரியவாய கண்கள் என்னைப் பேதைமை செய்தனவே ” என்னும்படி பிச்சேற்றுந் திறம் திருக்கண்களுக்கல்லது தாமரை மலர்க்கு இல்லையே. ப்ரேம ப்ரகர்ஷத்தை வினை விப்பதில் தாமரை ஒப்பாக மாட்டாதே.

க்ஷணோஜ்ஜ்வலம் — * எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டுழி யூழிதொறும் அப்பொழுதைக் கப்போழு தென்னாராவ முதமே * என்னும்படி காண்தோறும் நவம் நவமாய் விளங்கா நின்ற திருக்கண்களுக்கு அதிஸ்வல்ப காலமே விகாஸத்தோடு கூடி விளங்கக் கடவதான தாமரை ஒப்பாகமாட்டாதே.

பச்யதாம் அந்த:கரணஸ்ய நசோரம் — * கண்டவர் தம் மனம் வழங்கும் * என்னுமா போலே கண்டாருடைய மனத்தைக் கொள்ளுகொள்ளக் கடவதாயிதே திருக்கண்களிருப்பது. இவற்றுக்கு இங்ஙனல்லாத தாமரை ஒப்பாகமாட்டாதே.

அநுப்ஜம் — “ உப்ஜ - ஆர்ஜவே ” என்று தாறு பாடம். ஆர்ஜவமற்றது என்றபடி குடிவ மாயிதே தாமரை மலர்தாரிருப்பது. அது ஆர்ஜவமே வடிவெடுத்த திருக்கண்களுக்கு ஒப்பாகமாட்டாதே. ஆக, அதீர்க்கத்வாதி விசிஷ்டமான அப்ஜமானது ;

வநாத்ரிநாதஸ்ய விசாலயோ: த்ருசோ: கதம் நு நிதர்சநம் — திருமாலிருஞ்சோலை யழகருடைய புடை பரந்து நீண்டவப் பெரியவாய் திருக்கண்களுக்கு எங்ஙனே த்ருஷ்டாந்தமாகவற்று? ஒருகாலு மாகா தென்றபடி.

இங்ஙனே யருளிச் செய்யுமிவர் * அப்ஜபாதமரவீந்த லோசநம் பத்மபாணிதலம் * என்று தாமரை தன்னையே ஒவ்வோரவயவத்துக்கும் உவமையாக்கிக் கூறுவது எங்ஙனே பொருந்து மென்னில் ; ஏதேனுமொன்றை த்ருஷ்டாந்திகரித்துக்கூறியே போதைப் போக்கவேண்டுமே. நம்மாழ்வார் தாமும் * ஒட்டுரைத் திவ்வுலகுன்னைப் புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும் பட்டுரை யாய்ப் புற்கென்றே காட்டுமால் பரஞ்சோதி * என்ன நிற்கச் செய்தேயும் ஒட்டுரைத்துப் புகழாதொழியாரிறே. ... 43

प्रश्चोत्तमसारासुतरसचुलकप्रक्रमप्रक्रियाभ्यां

विक्षिप्तालोकितोर्मिप्रसरणमुपितखान्तकान्ताजनाभ्याम् ।

विश्वोत्पत्तिप्रवृत्तिस्थितिलयकरणैकान्तशान्तक्रियाभ्यां

देवोऽलङ्कारनामा वनगिरिनिलयो वीक्षतामीक्षणाभ्याम् ॥ ४४ ॥

ப்ரச்சோதத் ப்ரேமஸாராம்ருதரஸ சுளகப்ரக்ரம ப்ரக்ரியாப்யாம்
விஷிப்தாலோகிதோர்மி ப்ரஸரணமுபிதஸ்வாந்த காந்தாஜநாப்யாம்,
விச்வோத்பத்தி ப்ரவ்ருத்திஸ்திதிலய கரணைகாந்தசாந்த க்ரியாப்யாம்
தேவோலங்காரநாமா வநகிரிநிலயோ விக்ஷதாமிக்ஷணாப்யாம். 44

*** கீழ் ச்லோகத்தில் திருக்கண் ப்ரஸ்துதமாயிற்றிறே ; * அங்கணிரண்டுங்கொண்டு — எம்மேல் விழியாலோ * என்றும் * உன் தாமரைக் கண்களால் நோக்காய் * என்றும் ப்ரார்த்திக்கக் கடவதிறே. அந்த ப்ரார்த்தனை இந்த ச்லோகத்திலேயாய்ச் செல்லுகிறது.

வநகிரிநிலய: அலங்கார நாமா தேவ: ஈக்ஷணாப்யாம் விக்ஷதாம்—திருமாலிருஞ்சோலை மலையுறையும் அழகனலங்காரன் தன்னுடைய திருக்கண்களாலே குளிர நோக்கி யருளவேணும். அந்தத் திருக்கண்கள் எப்படிப்பட்டவை யென்னில் ;

ப்ரச்சோதத் ப்ரேமஸாராம்ருதரஸ சுளகப்ரக்ரம ப்ரக்ரியாப்யாம் — பெருகுகின்ற அன்புவள்ள மாகிற அமுதப் பெருக்கையுடைய சிருங்கையோ இவை ! என்னலாம்படியுள்ளது. சுளக மாவது சிருங்கை ; கண்களின் வைசால்யத்திற்குச் சிருங்கையை உவமை கூறுவதுண்டு; திருவிருத்தத்தில் (11) * ஓரோ குடங்கைப் பெரியன கெண்டைக் குலம் * என்றது காண்க. அழகருடைய திருக்கண்களாகிற சிருங்கையில் ப்ரேமஸாரமாகிற அமுத வெள்ளம் பெருருகின்ற தென்கையாலே அன்போடு கடாக்கித்தருளுகின்றமை சொல் விறுக்கிறது. ப்ரக்ரமமாவது ப்ரகாரம் ; ப்ரக்ரியை யென்றாலும் ப்ரகாரமே : சுளகத்தின் தன்மை போன்ற தன்மையை யுடையவை திருக்கண்கள் என்றபடி.

விஷிப்தாலோகிதோர்மி ப்ரஸரண முபிதஸ்வாந்த காந்தா ஜநாப்யாம் — அலையெறிகின்ற கடாக்கி தாரைகளாலே கோபீ ஜனங்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டவை யென்கை. விஷிப்தங்களான ஆலோகிதங்களாகிற அலைகளின் ப்ரஸரணத்தாலே கவரப்பட்ட காந்தாஜநஸ்வாந்தங்களை யுடையவை திருக்கண்கள். [விஷிப்த — விசேஷண ப்ரேரித என்றபடி.] ஆலோகிதமாவது ஆலோகனம், * தூது செய் கண்கள் கொண்டோன்று பேசி * (திருவாய்மொழி) என்கிறபடியே திருக்கண்ணோக்கினாலேயே உள்வத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுமவாரிறே.

விச்வோத்பத்தி ப்ரவ்ருத்தி ஸ்திதிலய கரணைகாந்த சாந்தக்ரியாப்யாம் — ஸகல சராசரங்களினு டையவும் உத்பத்தி ப்ரவ்ருத்தி ஸம்ரக்ஷண ஸம்ஹாரங்களைச் செய்வதில் மிகவும் ஊக்க முடையவை யென்கை. * நாவேக்ஷஸே யறி ததோ புநநாந்யமுநி நாலம் ப்ரபோ !

பவிதுமேவ குத: ப்ரவ்ருத்தி: * [ஸ்தோத்ரரத்நே] என்று ஆளவந்தாரருளிச் செய்தபடியே
அவேக்ஷணமாத்ரத்தாலே யன்றோ விச்வேரூத்பத்தி ப்ரவ்ருத்தி ஸ்திதிலயங்கள் நடை
பெறுகின்றன. ஆக இப்படிப்பட்ட திருக்கண்களாலே அழகர் கடாக்கித்தருளவேண்டு
மென்றதாயிற்று. ... 44

प्रेमामृतौघपरिवाहिमहाक्षिसिन्धुमध्ये प्रवद्धसमुदन्विसेतुकल्पा ।

ऋज्वी सुसुन्दरभुजस्य विभाति नासा कल्पद्रुमाङ्कुरनिभा वनशैलभर्तुः ॥ ४५ ॥

ப்ரேமாம்ருதௌகபரிவாஹி மஹாக்ஷிஸிந்து
மத்யே ப்ரபத்த ஸமுதஞ்சித ஸேதுகல்பா,
ருஜ்வீ ஸுஸுந்தரபுஜஸ்ய விபாதி நாஸா
கல்பத்ருமாங்குரநிபா வநசைலபர்த்து:.

45

*** இந்த ச்வேகத்தினால் அழகருடைய திருமுக்கினழகை யநுபவிக்கிறார்.
வசசைலபர்த்து: ஸுஸுந்தரபுஜஸ்ய—திருமாலிருஞ்சோலைத் தலைவரான சுந்தரத்தோளுடைய
பெருமானது,
ருஜ்வீ கல்பத்ருமாங்குரநிபா நாஸா — நேர்மை பொருந்தியதாய் கற்பகக் கொடியின் பல்லவம்
போன்றதான நாஸிகையானது,

ப்ரேமாம்ருதௌக பரிவாஹி மஹாக்ஷி ஸிந்துமத்யே ப்ரபத்தஸமுதஞ்சித ஸேதுகல்பா விபாதி —
அழகருடைய திருக்கண்கள் ஆச்ரித வாத்தஸ்யாதிசயத்தாலே 'எப்போதும் அலைபாயா
நின்று கொண்டிருப்பதால் 'அலையெறிகின்ற பெருங்கடலோ இது!' என்னலாம்படி
யிருக்கும்; அத்திருக்கண்களிடையே கோல நீள் கொடி மூக்கு அமைந்திருப்பதானது
கடலிடையே கட்டின அணைதானே இது! என்னும்படி யிராநின்ற தென்கிறார்.

திருக்கண்களைக் கடலாக ரூபணம் பண்ணினபடிக்கு அமைய "ப்ரேமாம்ருதௌக
பரிவாஹி" என்கிற விசேஷணமிடப்பட்டதாயிற்று. கடலானது நீர் வெள்ளத்தைப்
பெருக்கும்; இத்திருக் கண்ணாற கடலானது ப்ரேமமாகிற அம்ருத ப்ரவாஹத்தைப்
பெருக்கா நின்றதென்க. திருவாய்மொழியில் * சுட்டிய வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு-
மாட்டுயர் கற்பகத்தின் வல்லியோ கொழந்தோ வறியேன் " என்றருளிச் செய்ததை
அடியொற்றி கல்பத்ருமாங்குரநிபா என்றருளிச் செய்தபடி. ... 45

व्याभाषिताभ्यधिकनन्दनभन्दनर्द्धिमन्दस्मितामृतपरिस्रवसंस्तवाढ्यम् ।

आभाति विद्रुमसमाधरमास्यस्य देवस्य सुन्दरभुजस्य वनाद्रिभर्तुः ॥ ४६ ॥

வ்யாபாஷிதாப்யதிகநந்தந பந்தநர்த்தி
மந்தஸ்மிதாம்ருத பரிஸ்ரவ ஸம்ஸ்தவாட்யம்,
ஆபாதி வித்ருமஸமாதர மாஸ்ய மஸ்ய
தேவஸ்ய ஸுந்தரபுஜஸ்ய வநாத்ரிபர்த்து:.

*** அழகருடைய திருப்பவள வாயை அநுபவிக்கிறாரிதில்.
வநாத்ரி பர்த்து: ஸுந்தரபுஜஸ்ய அஸ்ய தேவஸ்ய — திருமாலிருஞ்சோலை மலைத்தலைவரான
சுந்தரத்தோளுடைய பெருமானான இவ்வழகருடைய, வித்ருமஸமாதரம் ஆஸ்யம் ஆபாதி —
* பலளம்போல் சிவப்ப * என்கிறபடியே சிவந்து கனிந்த திருப்பவள வாயானது விளங்கா
நின்றது; இதுதான் எப்படிப்பட்ட தென்னில்;

வ்யாபாஷிதாப்யதிகந்தந பந்தன்த்தி மந்தஸ்மிதாம்ருத பரிஸ்ரவ ஸம்ஸ்தவாட்யம் — வாய் திறந்து பேசுவதிற் காட்டிலும் இனிதான பன்முறுவல் பூத்திருக்கப் பெற்ற தென்றவாறு. வ்யாபாஷிதமாவது வ்யாபாஷணம்; (அதாவது) வாய் திறந்தொன்று பணிக்கை; அதிற் காட்டிலும் [அப்யதிகந்தந] — மிகவும் ஆனந்தகரமாயும், **भन्दन** — கல்யாணாவஹமான; **ऋदि** — ஸம்ருத்தியை யுடையதாய் மிருக்கிறது மந்தஸ்மிதம் — புன்னகை; அதுவாகிற அம்ருத பரிஸ்ரவத்தாலே [அம்ருதப் பெருக்கினாலே] ஆட்யம் — நிறைந்தது.

அபிமதஜநதர்சநாநந்த வேகத்தாலே அர்ச்சாவதார ஸமாறியைக் கடந்து விம்மிவெளி வீழுகின்ற அவ்யக்த மதுர மந்தஹாஸ விலாஸமானது வாய் திறந்து வார்த்தை சொல்லு மதிற் காட்டிலும் பசுமானந்த ஸந்தோஷ ஸந்தாயகமா யிருக்குமாயிற்று. அந்த மந்த ஸ்மிதமானது அம்ருத பாவாஹமென்றும் சொல்லலாம்படி யிருக்குமாயிற்று. அது விஞ்சியிருக்கப் பெற்ற திருப்பவளச் செவ்வாய் அநுபவிக்கப்பட்டதாயிற்று. ... 46

यशोदाङ्गुल्यग्रं नमितचुबुकाघ्राणमुदितौ कपोलाववापि धनुःरततद्धर्षणमकौ ।

विराजेते विष्वग्विततसहकारासवरस प्रगाद्यद्भुतक्यद्रुमवनगिरेःसुन्दरहरेः ॥ ४७ ॥

யசோதாங்குல்யக்ரோந்நமித சுபுகாக்ராணமுதிதௌ
கபோலாவத்யாபி ஹ்யநுபரத தத்தர்ஷகமகௌ,
விராஜேதே விஷ்வக்விதத ஸஹகாராஸவரஸ -

ப்ரமாத்யத் ப்ருங்காட்ய த்ருமலநகிரேஸ் ஸுந்தரஹரே:,

47

*** அழகருடைய திவ்ய கபோலங்களை யநுபவிக்கிறூரிதில்.

விஷ்வக் விதத ஸஹகாராஸவரஸ ப்ரமாத்யத் ப்ருங்காட்ய த்ருமலநகிரே: ஸுந்தரஹரே: கபோலௌ விராஜேதே — என்கும் பரந்த தேன் மாமரங்களின் மதுவைப் பருகிக் களித்திரா நின்ற வண்டுகள் நிரம்பிய சோலைகளையுடைய திருமலையை உறைவிடமாக வுடையரான அழகருடைய திருக்கபோலங்கள் மிக விளங்குகின்றன. இவை எங்ஙன யிரா நின்றன வென்னில்;

யசோதாங்குல்யக்ரோந்நமித சுபுகாக்ராணமுதிதௌ அத்யாபி அநுபரத தத்தர்ஷகமகௌ—பண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் யசோதைப் பிராட்டி தன்னுடைய விரல் நுனியாலே மோவாயைத் தூக்கி முத்தமிட்டதனாலே ரோமாஞ்சிதங்களாய் இன்னமும் அநிலை மாருதே யிருப்பன வாம். முத்தமிடுவது கபோலத்திலன்றாகிலும் ஹர்ஷம், தோற்றுவது கபோலத்திலே யாகையாலே இங்ஙனே யருளிச் செய்யக் குறையில்லை. அழகருடைய திவ்ய மங்கள் விக்ரஹத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ண தாதாத்மய பாவனை முற்றி அருளிச் செய்ததாயிது. * கோவ லனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன் அண்டர்கோனணியரங்கன் * என்றிறே திருப்பாணாழ்வார் தாமும் அநுபவித்துப் பேசினது. ... 47

श्याल्विकुण्डलमुदग्रसुवर्णपुष्पनिष्पन्नकल्पलतिकायुगलानुकारम् ।

यत्कर्णपाशयुगलं निगलं धियां नस्सोऽयं सुसुन्दरभुजो वनशैलभूषा ॥ ४८ ॥

வ்யாலம்பிகுண்டல முதக்ரஸுவர்ண புஷ்ப

நிஷ்பந்ந கல்பலதிகாயுகளாநுகாரம்,

யத்கர்ணபாசயுகளம் நிகளம் தியாம் ந:

ஸோயம் ஸுஸுந்தரபுஜோ வநசைலபூஷா,

*** அழகருடைய திருச்செவி மடல்களை யநுபவிக்கிறூரிதில்.

வ்யாலம்பி குண்டலம் — * மகாஞ்சேர் குழையிருபாடி லங்கியாட * என்கிறபடியே தள தளென்று தொங்குகின்ற கனககரக் குழைகளை யுடையதாய்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

If not delivered Please return to :—

“AMRUTALAHARI” OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

To

Sri

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Printed and Published by S. M. Sundararajacharya at the Sri Vilasam Press, Srirangam.